Lieta Nr.A42824209
A03534-10/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 16.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Pāvele,

piedaloties atbildētājas – Engures novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Engures novada domes pārstāvei *I.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, pamatojoties uz *A.A.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību par Lapmežciema novada domes priekšsēdētāja pienākumu izpildītāja 2009.gada 14.maija lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.203002960) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 12.aprīlī Tukuma rajona Pašvaldības policijas Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 1.iecirkņa inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.203002960 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums), par to, ka transporta līdzeklis *Nissan* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai Lapmežciema novadā, Ķemeru nacionālā parka teritorijā.

Pārkāptas Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punkta un Ministru kabineta noteikumu Nr.236 „Ķemeru nacionālā parka individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" (turpmāk arī – ĶNPN) 3.1.apakšpunkta prasības.

Nolemts Transportlīdzekļa vadītājam, kurš neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 57.^{3}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu piemērot administratīvo naudas sodu Ls 25 apmērā.

A.A. (turpmāk arī – pie administratīvās atbildības sauktā persona vai pieteicējs) sākotnējo lēmumu apstrīdēja Lapmežciema novada domes priekšsēdētājam.

[2] Ar Lapmežciema novada domes priekšsēdētāja pienākumu izpildītāja 2009.gada 14.maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā (turpmāk arī – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet pieteicēja sūdzība noraidīta. Vienlaikus izlabota pārrakstīšanās kļūda sākotnējā lēmumā – burtus un ciparus „*/reģistrācijas numurs/*" aizstājot ar burtiem un cipariem „ */reģistrācijas numurs/*".

Lēmumā, tostarp, norādīts, ka Transportlīdzeklis nebija novietots uz ceļa, bet, kā tas redzams no pārkāpuma vietas fotogrāfijām, Transportlīdzeklis daļēji atradās uz brauktuves, t.i., vadītāja puses priekšējais un aizmugurējais ritenis atradās smiltīs, bet blakussēdētāja puses riteņi – uz brauktuves.

Sākotnējo lēmumu sastādīja amatpersona, pamatojoties uz LAPK 211.^{3}pantu, kurš bija norādīts sākotnējā lēmumā starp citiem pantiem kā vienlīdzīgs teikuma loceklis. Sākotnējā lēmuma sastādītājs pilnvarojumu ir saņēmis, ko apstiprina Lapmežciema novada domes 2007.gada 17.aprīļa lēmums Nr.6 „Par pašvaldības amatpersonu, kas kontrolē transportlīdzekļu apstāšanos vai stāvēšanu pilnvarošanu" un Lapmežciema novada domes un VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" 2007.gada 23.jūlija sadarbības līguma Nr.5-34/47/07 pielikuma 3.punkts, kurš paredz, ka vadītāju sodīšanu par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu veiks, tostarp, *B.B.*

Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai informācijas zīmju „Ķemeru nacionālais parks" (ceļa zīme Nr.748) darbības zonā. Zīmju uzstādīšanu apliecina Ķemeru nacionālā parka administrācijas 2009.gada 7.maija vēstule Nr.3-03/193.

[3] 2009.gada 9.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta pieteicēja sūdzība

par Lēmuma atcelšanu. Sūdzībā norādīts, ka sākotnējais lēmums neattiecās uz pieteicēja vadīto transportlīdzekli, kura valsts reģistrācijas numurs ir */reģistrācijas numurs/*.

2009.gada 12.aprīlī pieteicējs savu automašīnu novietoja stāvēšanai Ragaciemā uz asfaltēta ceļa, kurš pašvaldības nolaidības dēļ daļēji bija ieputināts smiltīs. Ceļa robežas nebija skaidri nosakāmas. Atgriežoties pie automašīnas, pieteicējs konstatēja, ka tai piestiprināts sākotnējais lēmums, kurš attiecās uz citu automašīnu. Administratīvā procesa likums neparedz augstākai iestādei tiesības mainīt administratīvā akta adresātu, kā tas ir noticis pieteicēja gadījumā.

[4] 2009.gada 13.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Engures novada domes (turpmāk arī – atbildētājs) paskaidrojumi par sūdzību. Atbildētājs sūdzību neatzīst, balstoties uz Lēmumā izteiktajiem argumentiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja sūdzībā ietverto prasījumu un sniedza paskaidrojumu, balstoties uz sūdzība minētajiem apsvērumiem.

Atbildētājas pusē pieaicinātās iestādes pārstāvis tiesas sēdē pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos minētajiem apsvērumiem. Papildus paskaidroja, ka Transportlīdzekli atradās uz nobrauktuves.

Motīvu daļa

[6] Vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, noklausījusies lietas dalībnieka paskaidrojumus, tiesa secina, ka sūdzība nav pamatota un noraidāma.

[7] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi un pierādījumi:

[7.1] 2009.gada 12.aprīlī Tukuma rajona Pašvaldības policijas Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 1.iecirkņa inspektora *B.B.* sastādīts sākotnējais lēmums, par to, ka transporta līdzeklis *Nissan* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* novietots stāvēšanai Lapmežciema novadā, Ķemeru nacionālā parka teritorijā, pārkāpjot Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punkta un Ministru kabineta noteikumu Nr.236 „Ķemeru nacionālā parka individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" 3.1.apakšpunkta prasības.

Ar sākotnējo lēmumu par LAPK 57.^{3}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu uzlikts naudas sods Ls 25 apmērā *(lietas 23.lapa).*

[7.2] Sākotnējam lēmumam pievienotas pārkāpuma vietas un tā apvidus fotogrāfijas (*lietas 24.-28.lapa*).

[7.3] 2009.gada 14.aprīļa sūdzība, ar kuru apstrīdēts sākotnējais lēmums *(lietas 22.lapa).*

[7.4] Lapmežciema novada domes 2007.gada 17.aprīļa lēmums Nr.6 „Par pašvaldības amatpersonu, kas kontrolē transportlīdzekļu apstāšanos vai stāvēšanu pilnvarošanu", kurā Tukuma rajona Policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 1.iecirkņa inspektors *B.B.* pilnvarots realizēt kontroli pār mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā, apstāšanās un stāvēšanas noteikumi ievērošanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā (*lietas 34.lapa*).

[7.5] Ķemeru nacionālā parka administrācijas 2009.gada 7.maija vēstule Nr.3-03/193 par informatīvo materiālu, kas norāda Ķemeru nacionālā parka robežas, izvietojumu uz autoceļa Sloka-Talsi (*lietas 36.lapa*).

[8] Saskaņā ar LAPK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 57.^{3}panta pirmo daļu par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā stāvēšanas vai apstāšanās noteikumu pārkāpšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjosla, pludmale vai īpaši aizsargājama

dabas teritorijā — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem.

Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punkts nosaka, ka krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē papildus šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajam aizliegts ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem pārvietoties ārpus vispārējās lietošanas, uzņēmumu un māju ceļiem, pludmalē, meža un lauksaimniecības zemēs, ja tas nav saistīts ar šo teritoriju apsaimniekošanu vai uzraudzību.

Ministru kabineta 2002.gada 18.jūnija noteikumu Nr.236 „Ķemeru nacionālā parka individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" (turpmāk - noteikumi Nr.236) 3.1.apakšpunkts noteic, ka parka teritorijā aizliegts nobraukt no ceļiem, kā arī pārvietoties ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, mopēdiem, motorolleriem un pajūgiem pa meža un lauksaimniecības zemēm un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslu, ja tas nav saistīts ar šo teritoriju apsaimniekošanu vai uzraudzību.

Tādējādi, lai personas darbībās šajā lietā varētu konstatēt LAPK 57.^{3}panta pirmās daļas pārkāpumu, ir jākonstatē, ka persona ir ar mehānisko transportlīdzekli pārvietojusies, tajā skaitā stāvējusi vai apstājusies Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, kur tas ir aizliegts.

[9] No lietā esošajām fotogrāfijām konstatējams, ka Transportlīdzeklis ir novietots uz ar betona plāksnēm noklāta ceļa. Lietā nav strīda, ka šajā vietā nebija ierīkota stāvvieta.

[10] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds, ka 2009.gada 12.aprīlī pieteicējs bija novietojis stāvēšanai transporta līdzekli *Nissan* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* Lapmežciema novadā, Ķemeru nacionālā parka teritorijā.

Lietā pastāv strīds par to, vai sākotnējais lēmums sastādīts pieteicēja transportlīdzeklim, vai to sastādījusi kompetenta amatpersona un vai Ķemeru nacionālā parka teritorijas robeža bija apzīmēta ar attiecīgām ceļa zīmēm, kā arī vai automašīna novietota stāvēšanai nobraucot no ceļa.

[11] LAPK 205.pants 6.punkts kā vienu no institūcijām, kuras ir tiesīgas izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas, nosaka institūcijas (amatpersonas), kuras pašvaldības dome (padome) pilnvarojusi izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

LAPK 211.^{3}pants nosaka, ka kontroli pār transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu realizē pašvaldības domes (padomes) pilnvarotas institūcijas (amatpersonas). Pašvaldības domes (padomes) pilnvarotas institūcijas (amatpersonas) realizē kontroli arī pār mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā.

No minētajām tiesību normām izriet, ka izskatīt LAPK 57.^{3}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma lietas ir tiesīgas pašvaldības domes (padomes) pilnvarotas institūcijas (amatpersonas). LAPK nenosaka kārtību, kādā pašvaldību domes (padomes) izdod šādu pilnvarojumu, kā arī LAPK normās nav ietverts jēdziena „institūcijas (amatpersonas)" skaidrojums.

Administratīvo lietu izskatīšanas, kuras rezultātā tiek izdots administratīvais akts, kā valsts pārvaldes funkcijas deleģēšanas regulējums ir ietverts Valsts pārvaldes iekārtas likumā.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 40.panta pirmā dala nosaka, ka publiska persona var deleģēt privātpersonai un citai publiskai personai (turpmāk — pilnvarotā persona) tādu pārvaldes uzdevumu, kas ietver pārvaldes lēmumu pieņemšanu. Šādu pārvaldes uzdevumu var deleģēt vienīgi tad, ja pilnvarotā persona attiecīgo uzdevumu var veikt efektīvāk.

Šī panta otrā dala nosaka, ka privātpersonai pārvaldes uzdevumu var deleģēt ar likumu, ka arī likuma noteiktajos gadījumos ar publiskas personas orgāna izdotu arēju normatīvo aktu vai līgumu. Savukārt likuma 41.panta trešās daļas 1.punktā citastarpā ir

noteikts, ka privātpersonai nevar deleģēt administratīvo aktu izdošanu, izņemot gadījumus, kad tas paredzēts likumā.

No minētajām tiesību normām izriet, ka privātpersonai administratīvo aktu izdošanu var deleģēt tikai tad, ja šādas tiesības pašvaldībai ir piešķirtas ar likumu. Šādam deleģējumam jeb pilnvarojumam jābūt noteiktam likumā vai likumā noteiktajos gadījumos publiskas personas orgāna izdotā ārējā normatīvajā aktā, vai līgumā.

Tiesa konstatē, ka ar Lapmežciema novada domes 2007.gada 17.aprīļa lēmumu Nr.6 ir pilnvarojusi Tukuma rajona Policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 1.iecirkņa inspektoru kapteini *B.B.* realizēt kontroli pār mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamajā dabas teritorijā *(lietas 34.lapa).*

Tādējādi tiesa konstatē, ka pārkāpumu konstatējusi un sākotnējo lēmumu pieņēmusi tam pilnvarota amatpersona.

Tādējādi tiesa konstatē, ka atbilstoši LAPK 211.^{3}pantam un 205.panta 5. un 6.punktam atbildētājs ir pilnvarots izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus par transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā apstāšanās un stāvēšanas, noteikumu pārkāpumiem ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

[12] LAPK 57.^{3}pants paredz administratīvo atbildību par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā stāvēšanas un apstāšanās, noteikumu pārkāpšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā teritorijā.

Noteikumu Nr.236 3.1.apakšpunkts nosaka, ka parka teritorijā aizliegts nobraukt no ceļiem, kā arī pārvietoties ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, mopēdiem, motorolleriem un pajūgiem pa meža un lauksaimniecības zemēm un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslu, ja tas nav saistīts ar šo teritoriju apsaimniekošanu vai uzraudzību.

Tādejādi, lai pieteicēju varētu saukt pie administratīvās atbildības par Noteikumu Nr.236 3.1.apakšpunkta pārkāpumu saskaņā ar LAPK 57.^{3}pantu konkrētajā gadījumā ir jākonstatē, ka pieteicējs dabas parka teritorijā ir nobraucis no ceļa.

[13] Likuma ,,Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām" 2.panta trešā daļa nosaka, ka īpaši aizsargājamas dabas teritorijas cita starpā ir dabas parki.

Likuma ,,Par īpaši aizsargājām dabas teritorijām" 5.pants noteic, ka dabas parki ir teritorijas, kas pārstāv noteikta apvidus dabas un kultūrvēsturiskās vērtības un kas ir piemērotas sabiedrības atpūtai, izglītošanai un audzināšanai. Atpūtas organizēšana un saimnieciskā darbība dabas parkos veicama, nodrošinot tajos esošo dabas un kultūrvēsturisko vērtību saglabāšanu.

Saskaņā ar minētā likuma 13.panta otro daļu dabas parkus izveido Ministru kabinets.

Ķemeru nacionālā parka likums paredz Ķemeru nacionālā parka izveidošanu Ministru kabineta 1999.gada 9.marta noteikumu Nr.83 ,,Noteikumi par dabas parkiem" 1.19.punkts paredz izveidot Piejūras dabas parku Rīgas rajona Carnikavas pagastā un Saulkrastu lauku teritorijā.

Noteikumu Nr.236 2.punkts paredz, ka parka teritorijā ir spēkā īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārīgie aizsardzības un izmantošanas noteikumi, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2003.gada 22.jūlija noteikumu Nr.415 ,,īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" 3.punktu aizsargājamas teritorijas dabā apzīmē ar speciālam informatīvam zīmēm, kuru paraugs un lietošanas kārtība noteikti šo noteikumu 1.pielikumā.

Šo noteikumu 1.pielikuma 3.4.punkts, kas nosaka informatīvās zīmes

aizsargājamo teritoriju apzīmēšanai lietošanas kārtību, paredz, ka zīme nav uzstādāma uz ceļiem (arī sliežu ceļiem).

Pieteicējs Ķemeru nacionāla parka teritorijā nokļuva ar transporta līdzekli pa ceļu, turklāt braukšana pa ceļiem dabas parku teritorijā nav aizliegta. Līdz ar to pie iebraukšanas dabas parka teritorijā šāda informatīva zīme var arī nebūt. Tas izskaidrojams arī ar to, ka dabas parka teritorija ir ļoti plaša, tādejādi nav iespējams pie katra ceļa uzstādīt informatīvu zīmi.

Ņemot vērā, ka Ķemeru nacionālā parka robežas ir noteiktas ar normatīvo aktu, nevis apzīmējot to ar informatīvām zīmēm, tad pieteicējs nevar aizbildināties ar šāda normatīvā akta nezināšanu. Minētais izriet no Likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību" 7.panta, kas nosaka, ka spēkā esošie likumi un Ministru kabineta noteikumi ir saistoši visā Latvijas teritorijā, un neviens nevar aizbildināties ar to nezināšanu. Likumu un Ministru kabineta noteikumu nezināšana neatbrīvo no atbildības.

No minētajām tiesību normām secināms, ka īpaši aizsargājamas dabas teritorijās ir noteikta speciāla kārtība, tajā skaitā arī attiecībā uz kārtību, kādā šajās teritorijās ir atļauts pārvietoties ar transportlīdzekļiem un novietot tos stāvēšanai, un šī kārtība ir saistoša ikvienai personai, kas atrodas attiecīgajā teritorijā.

[14] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku sastādītie ziņojumi, fotogrāfijas u.tml.

Ievērojot minēto, par pierādījumiem konkrētajā lietā ir atzīstami Protokols, pārkāpuma fiksēšanas laikā veiktās fotogrāfijas, pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums.

[15] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Novērtējot iepriekš norādītos pierādījumus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka ar tiem ir pierādīts fakts, ka pieteicējs 2009.gada 12.aprīlī plkst.16.15, Lapmežciema novadā, Ķemeru nacionālā parka teritorijā ar automašīnu Nissan, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, nobrauca no ceļa un novietoja automašīnu stāvēšanai dabas pamatnes teritorijā. Tiesa pie šāda secinājuma nonākusi, ņemot vērā turpmāk minētos apsvērumus.

[15.1] Ķemeru nacionālā parka likums nosaka Ķemeru nacionālā parka teritorijas robežas. Šā dabas parka shēma un robežu apraksts ir noteikts šo noteikumu pielikumos.

Aplūkojot pārkāpuma fiksēšanas laikā veiktās fotogrāfijas, ir redzams, ka pieteicējs automašīnu ir novietojis daļēji uz betonētā ceļa, bet daļēji (ar kreisās puses riteņiem) uz smiltīm, kur redzams, ka aug arī zāle, proti, nobraucot no ceļa *(lietas 24.lapa).*

[15.2] Izvērtējot atbildētāja uzņemtās fotogrāfijas un pieteicēja tiesas sēdē iesniegtās *(lietas 50. – 51.lapa),* tiesa nekonstatē, ka lieta ir pierādījumi, kas apliecina, ka pieteicējs novietoja automašīnu nenobraucot no ceļa.

Pieteicēja iesniegtajās fotogrāfijās redzams, ka betonētājs ceļš ir aizputināts ar

smiltīm, tomēr kā no pieteicēja fotogrāfijām, tā arī no atbildētāja pārkāpuma fiksēšanas fotogrāfijām ir redzams, ka pieteicējs novietojis automašīnu vismaz ar aizmugurējo kreiso riteni ārpus ceļa uz smiltīm, kur aug zāle.

Turklāt no pieteicēja iesniegtās fotogrāfijas *(lietas 50.lapa)* redzams, ka ceļa malā aug krūms, kura visi zari ir pārliekušies pāri ceļam, tādējādi, lai tam pabrauktu garām ar transportlīdzekli ir nepieciešams nobraukt no ceļa, fotogrāfijās redzams, ka vieta pretī krūmam ir automašīnu izbraukāta, līdz ar to tiesai nerodas šaubas par to, ka pieteicējs Ķemeru nacionālā parka teritorijā nobrauca no ceļa un novietoja automašīnu stāvēšanai dabas pamatnes teritorijā.

[15.3] Ņemot vērā to, ka ir pierādīts fakts, ka pieteicējs nobrauca no ceļa Ķemeru nacionālā parka teritorijā, tiesa atzīst, ka atbildētājs, pieņemot pārsūdzēto Lēmumu, ir piemērojis atbilstošas materiālo tiesību normas.

[16] Attiecībā uz pieteicēja argumentu par to, ka augstāka amatpersona nepamatoti mainījusi administratīvā akta adresātu, jo administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts citai automašīnai ar numuru */reģistrācijas numurs/*, tiesa konstatē turpmāk minēto.

Ar administratīvās lietas materiāliem to kopumā, tai skaitā, fotogrāfijām ir konstatējams, ka 2009.gada 21.aprīlī tieši pieteicēja automašīna ar numuru */reģistrācijas numurs/* bija novietota stāvēšanai protokolā norādītajā vietā.

Lēmumā ir norādīts, ka pārbaudot informāciju CSDD transportlīdzekļu un vadītāju valsts reģistrā, tika konstatēts, ka tajā nav ziņas par automašīnu NISSAN ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, proti, šāda automašīna CSDD reģistrā nav reģistrēta. Vērtējot minēto informāciju kopsakarā ar citiem lietas materiāliem ir secināms, ka 2009.gada 21.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā - paziņojumā ir pieļauta pārrakstīšanās kļūda un sajaukti vietām divi transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura skaitļi.

Šāda veida kļūda viennozīmīgi ir atzīstama par pārrakstīšanās kļūdu, jo tā nemaina Lēmuma būtību, proti, visi lietas materiāli pierāda, ka tieši pieteicējs, novietojot automašīnu NISSAN ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* konkrētajā vietā, izdarīja pārkāpumu, turklāt automašīna ar protokolā norādīto kļūdaino numuru neeksistē, tādējādi iestāde pamatoti saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 72.pantu laboja pārrakstīšanās kļūdu.

[17] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 57.^{3}pantu par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā stāvēšanas vai apstāšanās noteikumu pārkāpšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 50 līdz 100 latiem.

Tiesa konstatē, ka minētā tiesību norma nenosaka konkrēta administratīvā akta saturu (nosaka konkrētu soda veidu, bet nevis tā apmēru), tāpēc lēmumā ir nepieciešams ietvert lietderības apsvērumus, un proti, ir jāņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Tiesa konstatē, ka pieteicējam piemērots naudas sods 25 Ls apmērā, proti, pieteicējam piemērots mazāks naudas sods, nekā paredzēts LAPK 57.^{3}panta pirmās daļas sankcijā. Tādējādi tiesa konstatē, ka atbildētājs piemērojis pieteicējam tiesību normām neatbilstošu sodu.

Atbilstoši LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktam tiesai ir tiesības grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu. Savukārt šā panta otrajā daļā noteikts, ka panta otras daļas 4. un 5.punkta minētajos gadījumos iestāde vai tiesa var pieņemt personai nelabvēlīgāku spriedumu, ja lieta tiek skatīta pēc prokurora protesta vai cietušā sūdzības.

No minētā izriet, ka izskatot sūdzību par administratīvā pārkāpuma lietā noteikto

sodu, tiesai vairs nav tiesību pasliktināt šīs personas stāvokli un noteikt tai lielāku sodu. Šā principa izņēmums ir tikai divi likumā *ekspressis verbis* noteikti gadījumi - ja sūdzību iesniedzis cietušais vai prokurors, kas konkrētajā lietā nav konstatējams. Tā kā likumdevējs nav paredzējis tiesai tiesības, izskatot pie administratīvās atbildības sauktās personas sūdzību, pasliktināt tās stāvokli, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir atstājams negrozīts.

[18] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā atbildētājs ievērojis LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Atbildētājs, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu un pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesa arī secina, ka Lēmums pieņemts, izvērtējot lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus. Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma un LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Lapmežciema novada domes priekšsēdētāja pienākumu izpildītāja 2009.gada 14.maija (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.203002960), bet *A.A.* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 16.novembrī.

Tiesnese A.Pāvele

A.Pāvele

16.novembrī.